

Jo 1969 i und ja vilde dømme højstens § 48, vedhæftet 8. Maer 1917 døg den 11. Maj 1917. Om der ender Personer, som på Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kapitel I) ere pligtige til at forsørge den, der udenfor sit Forsørgetshjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog den Kommune, der foreløbig måtte komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de an vendte Belostninger holde sig til den Kommune, hvori han er forsørgetshes berettiget, og denne vil derefter have at føge Erstatning hos Bedkommenden i tilsvarende mængde inden 15. Maj.

Når en Trængende har nydt Understøttelse udenfor den Kommune, som vil have endelig at afholde Udgifterne ved hans Forsørge, kan det, saalenge denne endnu ikke er udfundet, ved et Paalæg af Fattigbestyrelsen i den Kommune, hvori han har nydt Understøttelse, forbydes ham at forlade samme uden dertil erhvervet Samtykke, ligesom også at stille Opholdssted indenfor Kommunens Grænser uden at underrette Fattigbestyrelsen om Flytningen.

Paalæget skal for at medføre den i § 40 dømmelte Birlung for den Baagjældende være denne forhændt vidnefast eller til vedkommende Forhandlingspræsident.

Når der ikke paa anden Maade kan tilbetegnes Bevis for de omstændigheder, hvorpaa Afsgørelsen af Spørgsmålet om en Trængendes Forsørgetshjem herover bliver den Baagjældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkommen bestemt samt saa fuldstændigt og noigagtigt, at det kan antages, at han har tilsvarelægning Kundstab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som hvælver Troverdigheden af hans Forklaring, hvilken i øvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud.

Når der ikke paa anden Maade kan tilbetegnes Bevis for de omstændigheder, hvorpaa Afsgørelsen af Spørgsmålet om en Trængendes Forsørgetshjem herover bliver den Baagjældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkommen bestemt samt saa fuldstændigt og noigagtigt, at det kan antages, at han har tilsvarelægning Kundstab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som hvælver Troverdigheden af hans Forklaring, hvilken i øvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud.

Saavel Opholdet som Forsørgetskommunen have lige Adgang til at forde den, der modtaget Fattigunderstøttelse, hjemmede til sidstnevnte Kommune.

Hjemsendelse til Forsørgetskommunen måtte dog ikke oversettes, naar den ydede Understøttelse er af en saadan Beskaffenhed, at den kan fordras refunderes (jfr. § 43), og der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at Understøttelsen vil blive bedvarende for et længere Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan skee uden væsentlig at forringe den Trængendes Evne til gjennem selvstændigt Erhverv at frigjøre sig for Fattigvæsenets Forsorg, hvormed nærmere bestemmes. Følgende:

- a) Har den Trængende været straffet i løbet af det sidste År for Øsøgængeri eller Betleri, er enhver til ham ydede Understøttelse, Sygehjælp derunder medregnet, tilstrækkelig til at begrunde hans Hjemsendelse.
- b) Sygehjælp, der ydes til den med Manden samlevende Hustru eller til deres Børn under 18 År, kan ikke begrunde Hjemsendelse. I øvrigt skal Sygehjælp saavel som den Understøttelse, der i Tilfælde af Familieforsørgerens Sygdom ydes til hans eller hans Families Underhold under Sygdommen, ikke kunne komme i Betragtning til at begrunde Hjemsendelse, naar Sygehjælpen har vedvaret i et Tidsrum af mindst 6 Maaneders.
- c) For enligt stillede Personer uden fast Erhverv skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelse, at den Baagjældende har modtaget vedvarende Understøttelse til